

ความคาดหวังที่มีต่อบทบาทของภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย

Expectations of the public and private sectors on development of Thai coffee industry

วชิราภรณ์ นาคสวัสดิ์¹

ศิริภัสสรต์ วงศ์ทองดี²

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบทบาทของภาครัฐและเอกชน ในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย ตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ 2) เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย ต่อบทบาทของภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย ตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ซึ่งประกอบด้วย เกษตรกรผู้เพาะปลูกกาแฟ โรงคั่วกาแฟ ผู้ประกอบการร้านกาแฟ และบุคลากรภายในร้าน จำนวน 9 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลคือ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) แบบกึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context) และนำเสนอผลการวิจัย ด้วยวิธีการ บรรยายเชิงพรรณนา (Descriptive Research)

ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ภาครัฐ และเอกชน มีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย ในทุกด้าน โดยส่วนใหญ่วิชาการจะมีส่วนในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทยน้อยมาก หากเทียบกับภาคเอกชน เนื่องจากความรู้ทางวิชาการ และข้อมูลเกี่ยวกับกาแฟของภาครัฐที่มีความล้าหลัง ในขณะที่ภาคเอกชนมีความทันสมัย และก้าวหน้าทางกาแฟไทย และกาแฟโลกมากกว่า โดยจากผลการวิจัย ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย มีความคาดหวังต่อบทบาทของภาครัฐ และเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทยในทุกด้าน โดยเฉพาะ 1) ด้านการพัฒนาความรู้ และทักษะ 2) ด้านการส่งเสริมการแปรรูปกาแฟชนิดพิเศษ ทั้งนี้ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทยต้องการให้ภาครัฐ และเอกชนมีการสนับสนุนอุตสาหกรรมกาแฟไทยอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนของการ งบประมาณ เงินทุน ความรู้ และทักษะ เทคโนโลยี และกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงมีการส่งเสริมด้านการตลาดอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: บทบาท ภาครัฐ ภาคเอกชน อุตสาหกรรมกาแฟไทย

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

² ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ABSTRACT

This article aimed 1) to study government's role and its part in the Thai development of Thai coffee industry from upstream, midstream and downstream 2) to expectations that those in the coffee industry have forwards public and private sectors. In the coffee industry development. Key contributors in this study are those in the Thai coffee industry consisting of farmers, roasters, coffee shops Staff and owners, a total of 9 participants. Data were collected using In-Depth Interview with Semi-Structured Interview using Content Analysis Technique, composed Context, and presented the research results by means of Descriptive Research; Description research, presented in the results.

Results of research are summarized as follows: Both public and private sectors play a role in the development of the Thai coffee industry. In most cases, the government will play a role in the development of the Thai coffee industry. Less than the private sector Because of academic knowledge and information about the government's coffee that is lagging behind While the private sector is modern and keep pace with the coffee direction. Expectation towards government and private sector found form stakeholders of Thai coffee industry are 1) development of knowledge and skills 2) promotion of specialty coffee processing However, their expectation both forwards the government and private sector has seriously supported the Thai coffee industry in terms of plans, policies, funding, knowledge and skills, technology implement for the industry as well marketing events support also be useful.

Keyword: Role, Public sector, Private sector, Thai coffee Industry

บทนำ

ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย หากอุตสาหกรรมกาแฟไทยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ และเอกชนอย่างจริงจัง จะช่วยให้กาแฟไทยสามารถเติบโตอย่างยั่งยืนในระดับสากลได้ ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาความคาดหวังที่มีต่อบทบาทของภาครัฐ และภาคเอกชนไทยในการสนับสนุนผลักดันอุตสาหกรรมกาแฟไทย ทั้งในส่วนของผู้ต้นน้ำ (เกษตรกร) , กลางน้ำ (โรงคั่ว) , ปลายน้ำ (ร้านกาแฟ) ศึกษาว่า ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทยคาดหวังอย่างไรต่อการพัฒนา กาแฟไทย รวมถึงศึกษาบทบาทของทั้ง 2 ภาคส่วนว่า มีการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทยในรูปแบบใดบ้าง ที่จะช่วยเพิ่มทั้งคุณภาพ และปริมาณผลผลิตให้แก่อุตสาหกรรมกาแฟไทย ทำให้

กาแฟไทยมีทั้งคุณภาพ และมาตรฐานการตามระดับสากล แล้วบทบาทการส่งเสริมนั้นมีทิศทางในการพัฒนา และการส่งเสริมอุตสาหกรรมกาแฟไทย ทั้งในปัจจุบัน และอนาคตอย่างไรบ้าง ท้ายที่สุด ผลการวิจัยในครั้งนี้ จะนำไปสู่แนวทางการส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย ในอนาคตอุตสาหกรรมกาแฟไทย ทำให้กาแฟไทยสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ รวมถึงมีศักยภาพและมีความได้เปรียบ สามารถต่อ ยอดระดับของการพัฒนา ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจในวงกว้างได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย มีรายได้ที่เพิ่มขึ้น นำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของภาครัฐและภาคเอกชน ในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย ตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย ต่อบทบาทของภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย ตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังที่ต่อบทบาทภาครัฐ และเอกชน ในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย ได้แก่ Paul Meadows (อ้างถึงใน วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2548 น.9) ได้อธิบายว่าการบริหารการพัฒนา ถือได้ว่าเป็นการจัดการทางภาครัฐบาลในเรื่องที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐที่กำหนดไว้ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ภูมิพัฒน์ อัสวภูทินทร์ และหรรณ ชูเพ็ญ (2558) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : วิเคราะห์กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต รวมถึงผลการวิจัยของ บุญกร ถาวรประสิทธิ์ และ เกศแก้ว เจริญวิริยะภาพ (2551) ที่ได้ทำการศึกษาบทบาทของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูปพื้นบ้านร่อยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา รวมถึง เต็มดวง เจริญสุข (2532 อ้างถึงใน ยอดขวัญ เรืองรัตน์, 2547, น.5) ได้กล่าวว่าความคาดหวัง เป็นความคิด ความรู้สึก ความต้องการ หรือความมุ่งหวังของบุคคล และทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวังโดย เพชร หาลาก (2538) ได้กล่าวว่าความคาดหวังของบุคคล เป็นการตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองต่อ ความต้องการ เพราะถ้ามนุษย์เกิดความต้องการแล้วความคาดหวังก็จะตามมา อย่างไรก็ตามความต้องการของ มนุษย์เมื่อได้รับการตอบสนองในระดับที่ต้องการแล้ว ก็จะมี ความคาดหวังถึงในสิ่งที่อยู่สูงขึ้นไปตามลำดับ

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนเอกสาร ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ดังตาราง

ปัญหาคำถามวิจัย	แนวคิดทฤษฎี	ระเบียบวิธีวิจัย		
		กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	การรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
1. ภาครัฐและเอกชนมีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟอย่างไรบ้าง 2. ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย คาดหวังอย่างไรต่อบทบาทของภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย	1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท 2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง 3. ทฤษฎีการมีส่วนร่วม 4. แนวคิดการบริหารการพัฒนา 5. ข้อมูลเกี่ยวกับกาแฟ	ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย ได้แก่ 1. เกษตร 3 คน 2. โรงคั่ว 3 คน 3. ร้านกาแฟ 3 คน	ตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling) สัมภาษณ์เชิงลึก (In –Depth Interview)	วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique)

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source) เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) จากผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมกาแฟไทย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในงานวิจัย แบ่งเป็น ตัวอย่างเกษตรกร 3 คน ตัวอย่างโรงคั่ว 3 คน ตัวอย่างร้านกาแฟ 3 คน (จำนวนของผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกาแฟไทย ตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ) รวมทั้งหมด 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) แบบปลายเปิด (Open-Ended question) โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน สถานภาพในอุตสาหกรรมกาแฟไทย สถานที่ตั้งสถานประกอบการ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทของภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) แบบปลายเปิด (Open-Ended question) ประกอบด้วยคำถาม 6 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทยต่อบทบาทของภาครัฐ และเอกชน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) แบบปลายเปิด (Open-Ended question) ประกอบด้วยคำถาม 6 ข้อ

ผลการวิจัย

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 9 คน ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

บทบาทของภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย

ผลการศึกษาพบว่า ภาครัฐ และเอกชน มีบทบาทในพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทยในทุกด้าน โดยส่วนใหญ่ภาครัฐจะมีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทยน้อยมาก หากเทียบกับภาคเอกชน โดยเฉพาะบทบาทของภาครัฐในการสร้างอัตลักษณ์กาแฟไทย บทบาทในการส่งเสริมด้านการตลาด และบทบาทในการยกระดับคุณภาพมาตรฐานกาแฟไทยสู่สากล เนื่องจากความรู้ทางวิชาการ และข้อมูลเกี่ยวกับกาแฟของภาครัฐที่มีความล้าหลัง ในขณะที่ภาคเอกชนมีความทันสมัย และก้าวหน้าทิศทางการกาแฟไทย และกาแฟโลกมากกว่า

ความคาดหวังของผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทยต่อบทบาทของภาครัฐ และเอกชน

ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย มีความคาดหวังต่อบทบาทของภาครัฐ และเอกชนในการพัฒนากาแฟไทยในทุกด้าน โดยเฉพาะ 1) ด้านการพัฒนาความรู้ และทักษะ 2) ด้านการส่งเสริมการแปรรูปกาแฟชนิดพิเศษ ทั้งนี้ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทยต้องการให้ภาครัฐ และเอกชนมีการสนับสนุนอุตสาหกรรมกาแฟไทยอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนของการ แขน นโยบาย เงินทุน ความรู้ และทักษะ เทคโนโลยี และกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงมีการส่งเสริมด้านการตลาดอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้ได้พบประเด็นความคิดเห็นต่างๆ ที่น่าสนใจหลายประเด็นด้วยกัน โดยแต่ละประเด็นความคิดเห็น จะมีส่วนที่เหมือน ส่วนที่แตกต่าง และส่วนที่เสริมเนื้อหา จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

ประเด็นเรื่องบทบาทของภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย

จากความคิดเห็น ต่อบทบาทของภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย พบว่า ภาครัฐ และเอกชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาความรู้ และทักษะเกี่ยวกับกาแฟไทย มีส่งเสริมการสร้างและพัฒนาเครือข่าย มีการส่งเสริมด้านการตลาด มีส่วนในการยกระดับมาตรฐานกาแฟไทยสู่สากล รวมถึงมีส่วนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ เพียงแต่บทบาทของภาครัฐในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทยค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับบทบาทของภาคเอกชน เนื่องจากผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย เห็นว่า ภาครัฐเป็นหน่วยงานหลักในช่วยเหลือ สนับสนุน และพัฒนากาแฟไทย สอดคล้องกับการที่ Paul Meadows (อ้างถึงใน วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2548 น.9) อธิบายว่าการบริหารการพัฒนา ถือได้ว่าเป็นการจัดการทางภาครัฐบาลในเรื่องที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐที่กำหนดไว้ แต่ถึงอย่างไรภาครัฐกลับมีบทบาทในพัฒนาค่อนข้างน้อย ซึ่งภาครัฐมีการทำงานที่ซ้ำ เมื่อเทียบกับภาคเอกชน และทิศทางกาแฟโลกที่เจริญเติบโต และก้าวหน้าไปมาก โดยเฉพาะในส่วนของ ด้านการพัฒนาความรู้ และทักษะเกี่ยวกับกาแฟ ที่ภาครัฐมีบทบาทน้อยมาก เมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ โดยภาครัฐยังขาดความรู้ ความสามารถ ทั้งในส่วนของความรู้วิชาการ และทักษะเกี่ยวกับกาแฟ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภูมิพัฒน์ อัสวภูรินทร์ และหรรณ ชูเพ็ญ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : วิเคราะห์กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต พบว่า ภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ให้การสนับสนุนงบประมาณกับภาคธุรกิจเอกชน พัฒนาอบรมบุคลากร ด้านการท่องเที่ยว ในด้านภาษาต่างประเทศ พัฒนาเซฟ การจัดโรคไข้ในต่างประเทศ ส่งเสริมกิจกรรม ซึ่งนั่นทำให้เห็นว่าในบทบาทด้านนี้ภาครัฐจะต้องทำให้ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทยได้ทราบข้อมูลความรู้ที่ทันสมัย ต้องเผยแพร่ข้อมูลที่ก้าวหน้าทันสมัยสถานการณ์กาแฟโลก เพื่อกระตุ้นการรับรู้ให้ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย ให้ได้รับทั้งความรู้ และทักษะที่เกี่ยวกับกาแฟ ในส่วนภาพรวมของ ความคิดเห็น ต่อบทบาทของภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย อยู่ในระดับกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุญกร ถาวรประสิทธิ์ และเกศแก้ว เจริญวิริยะภาพ (2551) ที่ได้ทำการศึกษาบทบาทของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูปพื้นบ้านรอยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา พบว่า ได้รับความช่วยเหลือในการพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูปพื้นบ้าน จากหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนในระดับกลาง

ประเด็นความคาดหวังของผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทยต่อบทบาทของภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย

ภาพรวมของผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย คาดหวังต่อบทบาทของภาครัฐและเอกชน ในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย โดยส่วนใหญ่มีความคาดหวัง เพียงแต่มีความคาดหวังใน ประเด็นที่แตกต่าง สอดคล้องกับการที่ เต็มดวง เจริญสุข (2532 อ้างถึงใน ยอดขวัญ เรืองรัตน์, 2547, น.5) ได้กล่าวว่าความคาดหวัง เป็นความคิด ความรู้สึก ความต้องการ หรือความมุ่งหวังของบุคคล ซึ่งโดยส่วนใหญ่มีความคาดหวัง ด้านการพัฒนาพัฒนาความรู้ และทักษะเกี่ยวกับกาแฟไทย ด้าน การส่งเสริมการแปรรูปกาแฟชนิดพิเศษ และด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทยในอนาคตมาก ที่สุด เพื่อต้องการให้มีการพัฒนากาแฟไทยให้มีคุณภาพ และเป็นมาตรฐานที่ดีขึ้นกว่าปัจจุบัน เนื่องจาก ความคาดหวังดังกล่าวสอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย และทิศทางกาแฟโลก จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย จะคาดหวังกับบทบาท ใน 3 ด้านนี้มาก เพียงแต่ภาครัฐ และเอกชนจะต้องนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นโจทย์ ในการกำหนด นโยบาย และแผน ที่จะปฏิบัติอย่างไร เพื่อให้ตอบสนองความต้องการและแนวทางในการพัฒนา กาแฟไทย ในอนาคต เหล่านี้สอดคล้องกับแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวังโดย (เพทรี ฮาลาภ, 2538) ได้กล่าวว่าความคาดหวังของบุคคล เป็นการตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองต่อ ความต้องการ เพราะถ้ามนุษย์ เกิดความต้องการแล้วความคาดหวังก็จะตามมา อย่างไรก็ตามความต้องการของ มนุษย์เมื่อได้รับ การตอบสนองในระดับที่ต้องการแล้ว ก็จะมี ความคาดหวังถึงในสิ่งที่อยู่สูงขึ้นไป อีกตามลำดับ ส่วนด้านความคาดหวังที่รองลงมา คือ ความคาดหวังด้านการเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย และ คาดหวังด้านการพัฒนานวัตกรรม และเทคโนโลยี ส่วนคาดหวังให้ไทยเป็นศูนย์กลางการค้ากาแฟ ในภูมิภาคอาเซียนคาดหวังน้อยลงตามลำดับ

ซึ่งหลัก ๆ แล้วผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย คาดหวังให้ภาครัฐ และเอกชนมีการ สนับสนุน อุตสาหกรรมกาแฟไทยอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนของ แผน นโยบาย เงินทุน และกิจกรรม ต่างๆ อย่างต่อเนื่อง พัฒนาการแปรรูป และเทคโนโลยี เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนาด้านการตลาด รวมถึงให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้ากาแฟในอาเซียน เพื่อให้กาแฟไทยเป็นที่ยอมรับ สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1) จากการศึกษาบทบาทของภาครัฐ และเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย จะ เห็นได้ว่าภาครัฐมีบทบาทในการสนับสนุนกาแฟไทยน้อยกว่า ภาคเอกชนเกือบทุกด้าน ดังนั้นการ นำผลการศึกษาไปใช้ในส่วนของภาครัฐ ควรที่จะนำผลการศึกษารั้งนี้ ไปปรับใช้ให้เกิดการพัฒนา เพื่อจะทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทยของภาครัฐ สามารถพัฒนาได้ตรงจุด ตรงตามความ

ต้องการ และปัญหาของผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย ตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น เช่น บทบาทของภาครัฐในการสร้างอัตลักษณ์กาแฟไทย บทบาทในการส่งเสริมด้านการตลาด และบทบาทในการยกระดับคุณภาพมาตรฐานกาแฟไทยสู่สากล

2) จากการศึกษาความคาดหวัง ของผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย ในส่วนของความคาดหวัง จะเห็นได้ว่า ผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย คาดหวังด้านการพัฒนาความรู้ และทักษะคาดหวังให้มีการส่งเสริมการแปรรูปกาแฟชนิดพิเศษ และการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทยในอนาคตมากที่สุด ซึ่ง 3 ประเด็นนี้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความคิดเห็นตรงกันมากที่สุด ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐและเอกชน หรือหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรมีการสนับสนุน และส่งเสริมด้านนี้ อย่างจริงจัง ตรงจุด โดยนำสิ่งเหล่านี้มาเป็นโจทย์ ในการกำหนด นโยบาย และแผน ที่จะปฏิบัติอย่างไร เพื่อให้ตอบสนองความต้องการและแนวทางในการพัฒนากาแฟไทยในอนาคต เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาสูงสุด

3) จากการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด ถึงการได้รับการพัฒนาช่วยเหลือ สนับสนุน จาก ภาครัฐและเอกชน แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของความคิดระหว่างผู้พัฒนา (ภาครัฐ/เอกชน) และผู้ได้รับการพัฒนา (เกษตรกร/โรงคั่ว/ร้านกาแฟ) ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง ควรจะเพิ่มการสื่อสารทำความเข้าใจกับบทบาทในการพัฒนาของตนให้มากกว่านี้ โดยมีการกำหนดรูปแบบในการสนับสนุนที่ชัดเจน สามารถกำหนดให้เป็นรูปธรรมได้ ควรมีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกาแฟไทย ในหลากหลายด้าน ไม่เพียงแค่ตัวเลข ส่งออก-นำเข้า กาแฟ เพียงอย่างเดียว ควรมีข้อมูลอย่างอื่นด้วยเช่น รายชื่อของผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย ทิศทางการพัฒนา กาแฟ ข้อมูลกาแฟชนิดพิเศษ รายละเอียดเกี่ยวกับ การผลิต การแปรรูป การตลาด และอื่น ๆ โดยข้อมูลเหล่านี้ควรจะเป็นข้อมูลที่ทันสมัย และมีการอัปเดตข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ กรณีที่มีงานวิจัย หรือมีการค้นพบข้อมูลความรู้ใหม่ๆเกี่ยวกับการพัฒนา กาแฟ หรือเทคโนโลยีที่สามารถนำมาใช้ได้กับอุตสาหกรรมกาแฟไทย ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของ การพัฒนา ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ควรมีการจัดประชุม จัดกิจกรรม หรือประชาสัมพันธ์เพื่อถ่ายทอดข้อมูลความรู้ผ่านสื่อต่างๆเช่น นิตยสารภาครัฐ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาคม รวมถึง ผ่านเว็บไซต์ หรือแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต โดยสื่อเหล่านั้นควรครอบคลุมผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาเฉพาะผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมกาแฟไทย ในส่วนของเกษตรกร โรงคั่ว ผู้ประกอบการ เท่านั้น ดังนั้น ควรมีการศึกษาข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น

หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน เพื่อศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของภาครัฐ และเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย เพื่อให้ได้ข้อมูลในภาพที่กว้างขึ้น

2) การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาในช่วงเวลาเพียงสั้นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟไทย ในอนาคตทิศทางกาแฟไทย อาจมีการพัฒนาไปในรูปแบบอื่น เช่น การพัฒนากาแฟไทยให้เป็นกาแฟชนิดพิเศษ หรือที่แวดวงกาแฟเรียกกันว่า (Specialty Coffee) ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจต้องมีการศึกษาข้อมูลทิศทางกาแฟเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ทราบข้อมูลที่เปลี่ยนแปลง และทันสมัย นำมาผนวก กับการพัฒนากาแฟรูปแบบอุตสาหกรรม

บรรณานุกรม

- บุษกร ถาวรประสิทธิ์ และเกศแก้ว เจริญวิริยะภาพ. (2561). บทบาทของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูปพื้นบ้านรอบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา. มหาวิทยาลัยทักษิณ: สงขลา
- เพชรี หลาภ. (2538). ความคาดหวังของผู้บังคับบัญชาระดับกลางที่มีบทบาทต่อการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาระดับล่างในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภูมิพัฒน์ อัสวภูทินทร์ และหวน ชูเพ็ญ. (2558). การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: วิเคราะห์กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต. สืบค้นเมื่อ วันที่ 15 ตุลาคม 2563. จากเว็บไซต์:
<http://58.181.147.25/ojsjournal/index.php/issue14/article/view>
- ยอดขวัญ เรืองรัตน์. (2547). ความคาดหวังของผู้รับบริการต่อคุณภาพการบริการของโรงพยาบาล: กรณีศึกษาโรงพยาบาลพญาไท 1. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2548). การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิ.เจ.พรินต์ติ้ง